RADA
EVROPSKÉ UNIE **(OR. el)**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Předmět:	Rámcové rozhodnutí Rady o provádění zásady vzájemného uznávání rozsudků ve věcech trestních, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii

Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci dosáhla na svém zasedání konaném dne 15. února 2007 dohody o obecném přístupu k rámcovému rozhodnutí o provádění zásady vzájemného uznávání rozsudků ve věcech trestních, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Pracovní skupina pro spolupráci v trestních věcech a radové pro spravedlnost a vnitřní vztahy návrh dále p řezkoumali a dokončili práce na osvědčení uvedeném v jeho příloze, jakož i na formuláři pro oznámení odsouzené osobě.

Konečné znění vyplývající z těchto jednání je uvedeno v příloze I k této poznámce. Prohlášení Rady, vlo žené v souvislosti s rehabilitačním účelem tohoto rámcového nařízení, je uvedeno v příloze II k této poznámce.

Znění návrhu podléhá výhradám parlamentního přezkumu vzneseným DK/IE/NL/UK/SE.

PŘÍLOHA I

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2005/ /SVV

ze dne

o provádění zásady vzájemného uznávání rozsudků ve věcech trestních, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 1 písm. a) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[1],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 podpořila zásadu vzájemného uznávání, která by se měla stát základem soudní spolupráce v občanskoprávních i trestních věcech v Unii.

(2) Dne 29. listopadu 2000 přijala Rada v souladu se závěry z Tampere program opatření k provád ění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí ve věcech trestních[2], podle kterého Rada vyzvala k vyhodnocení potřeby moderních mechanismů pro vzájemné uznávání pravomocných rozsudk ů zahrnujících odnětí svobody (opatření 14) a k rozšíření uplatňování zásady předávání odsouzených osob o osoby, které mají bydliště v některém členském státu (opatření 16).

---

[1] Úř. věst.
[2] Úř. věst.

(3) Haagský program na posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii[3] vyžaduje od členských států, aby tento program opatření plnily, zvláště v oblasti výkonu pravomocných trestů odnětí svobody.

(4) Všechny členské státy ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy ze dne 21. března 1983 o předávání odsouzených osob. Podle této úmluvy mohou být odsouzené osoby předány k výkonu zbývající části svého trestu pouze do státu, jehož jsou státními příslušníky, a to pouze se svým souhlasem a se souhlasem zúčastněných států. Dodatkový protokol k této úmluvě ze dne 18. prosince 1997, který za určitých okolností umožňuje předání osoby bez jejího souhlasu, nebyl ratifikován všemi členskými státy. Ani jeden z těchto nástrojů neukládá základní povinnost převzít odsouzenou osobu k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opat ření spojeného s odnětím osobní svobody.

(5) Vztahy mezi členskými státy, charakterizované zvláštní vzájemnou důvěrou v právní systémy ostatních členských států, umožňují uznávání rozhodnutí, která byla přijata orgány vydávajícího státu, vykonávajícím státem. Měl by se proto zvážit další rozvoj spolupráce stanovené v nástrojích Rady Evropy týkajících se výkonu trestních rozsudků, zejména v případě, kdy byl vů či občanům EU (…) vydán trestní rozsudek a byli odsouzeni k trestu odnětí svobody nebo k opatření spojenému se zbavením svobody v jiném členské státě. Bez ohledu na potřebu poskytnout odsouzené osobě odpovídající záruky by její účast v řízení již neměla být ve všech případech podmíněna vyžadováním jejího souhlasu s postoupením rozsudku jinému členskému státu za účelem jeho uznání a výkonu uloženého trestu.

(5a) (...)

(5b) Toto rámcové rozhodnutí by mělo být prováděno a používáno způsobem, který umožňuje dodr žení obecných pravidel rovnosti, spravedlnosti a přiměřenosti.

---

[3] Úř. věst.

(6) (...)

(6a) Článek 3a odst. 1 písm. c) obsahuje ustanovení založené na volném uvážení, které umožňuje postoupit osvědčení a rozsudek například státu státní příslušnosti odsouzené osoby v případech jiných než podle odst. 1 písm. a) a b), nebo státu, kde odsouzená osoba žije a nepřetržitě oprávněně pobývala po dobu nejméně pěti let a uchová si právo na trvalý pobyt v tomto státě.

(6b) V případech uvedených v čl. 3a odst. 1 písm. c) podléhá postoupení osvědčení a rozsudku vykonávajícímu státu konzultacím mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu a souhlasu příslušného orgánu vykonávajícího státu. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu takové prvky, jako je například doba pobytu nebo jiné vazby na vykonávající stát. V případech, kdy by mohla být odsouzená osoba předána členskému státu nebo třetí zemi podle vnitrostátního práva či mezinárodních nástrojů, měly by příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu v rámci konzultací zvážit, zda výkon rozsudku ve vykonávajícím státě napomůže společenské rehabilitaci lépe než výkon ve třetí zemi.

(6c) Výkon rozsudku ve vykonávajícím státě by měl zvýšit možnost společenské rehabilitace odsouzené osoby. V souvislosti s ujištěním se o tom, že výkon trestu vykonávajícím státem poslouží účelu, kterým je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, by měl příslu šný orgán vydávajícího státu vzít v úvahu takové prvky, jako je například spojení dané osoby s vykonávajícím státem, skutečnost, zda jej považuje za místo, kde má rodinné, jazykové, kulturní, společenské, nebo ekonomické a jiné vazby na vykonávající stát.

(6ca) Stanovisko odsouzené osoby podle čl. 5 odst. 2 může posloužit zejména při uplatnění čl. 3a odst. 2a. Výraz „zejména“ je použit tak, aby zahrnoval rovněž případy, ve kterých by stanovisko odsouzené osoby uvádělo informace, které by mohly být významné pro použití článku 9. Ustanovení článků 3a odst. 2a a čl. 5 odst. 2 nejsou základem pro odmítnutí z d ůvodu společenské rehabilitace.

(6cb) Rada bere na vědomí, že Polsko potřebuje ve srovnání s jinými členskými státy více času na řešení praktických a materiálních dopadů předávání polských občanů odsouzených v jiných členských státech, zejména vzhledem ke zvýšené mobilitě polských občanů v rámci Evropské unie. Z tohoto důvodu je v čl. 5 odst. 4 stanovena dočasná odchylka omezeného rozsahu v délce maximálně pěti let.

(6d) Toto rámcové rozhodnutí by se rovněž mělo obdobně vztahovat na výkon trestů v případech podle čl. 4 odst. 6 a čl. 5 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy[4]. To mimo jiné znamená, aniž je dotčeno rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV, že za účelem posouzení, zda má být osoba v případech podle čl. 4 odst. 6 uvedeného rámcového rozhodnutí vydána nebo vykonán trest, by vykonávající členský stát mohl jako podmínku pro uznání a výkon rozsudku ověřit existenci důvodů pro odmítnutí podle článku 9, včetně ověření oboustranné trestnosti, pokud vykonávající členský stát uskutečnil prohlášení podle čl. 7 odst. 4.

(7) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie, zejména v kapitole VI této listiny. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí by nemělo být vykládáno tak, že by zakazovalo odmítnout vykonat rozhodnutí, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že trest byl uložen za účelem potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického p řesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by této osobě mohla být z kterékoli z těchto příčin způsobena újma.

(8) Toto rámcové rozhodnutí nebrání členskému státu v tom, aby uplatňoval své ústavní zásady týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

---

[4] Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

(9) Ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí by se měla uplatňovat v souladu s právem občanů Evropské unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, přiznaného článkem 18 Smlouvy o ES.

(10) Ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí by měla být uplatňována v souladu s použitelným právem ES, zejména včetně směrnice 2004/38/ES, směrnice 2003/109/ES a směrnice 2003/86/ES.

(11) Odkazuje-li se v tomto rámcovém rozhodnutí na stát, kde odsouzená osoba „žije“, označuje se tím místo, s nímž je uvedená osoba svázána na základě obvyklého místa pobytu a takových prvků, jako jsou rodinné, sociální nebo profesní vazby.

(11a) V případě uplatnění čl. 4 odst. 1 by mělo být možné předat rozsudek nebo jeho ověřený opis a osvědčení příslušnému orgánu ve vykonávajícím státě jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu, např. e-mailem či faxem, za podmínek, jež vykonávajícímu státu umožňují přesvědčit se o jeho pravosti.

(12) V případech uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. i) by měl vykonávající stát zvážit možnost úpravy trestu v souladu s čl. 8 odst. 3 před tím, než odmítne uznat a vykonat trest zahrnující jiné opat ření než trest odnětí svobody.

(12a) Důvody pro odmítnutí podle čl. 9 odst. 1 písm. i) lze použít rovněž v případech, kdy osoba nebyla odsouzena za spáchání trestného činu, i když příslušný orgán uplatnil z důvodu trestného činu opatření spojená se zbavením svobody z jiných důvodů, než je výkon trestu odn ětí svobody.

(12b) Důvod pro odmítnutí týkající se územní působnosti v čl. 9 odst. 1 písm. i) by se měl použít pouze ve výjimečných případech s ohledem na spolupráci v nejvyšší možné míře podle ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí při zohlednění účelu uvedeného v čl. 3 odst. 1. Jakékoli rozhodnutí použít tento důvod pro odmítnutí by mělo být založena na analýze konkrétního případu a konzultacích mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu.

(13) Lhůta uvedená v čl. 10 odst. 1a by měla být provedena členskými státy takovým způsobem, že obecně by pravomocné rozhodnutí zahrnující řízení o opravném prostředku mělo být dokon čeno do 90 dnů.

(13a) Článek 14 odst. 1 uvádí, že se zásada speciality s výjimkami uvedenými v odstavci 2 uplatní pouze v případech, kdy došlo k předání osoby do vykonávajícího státu. Vzhledem k tomu se čl. 14 odst. 1 nepoužije, nedošlo-li k předání osoby do vykonávajícího státu, například v p řípadech, kdy osoba do vykonávajícího státu uprchla.

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Kapitola I
Všeobecná ustanovení

Článek 1
Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

a) „rozsudkem“ pravomocné rozhodnutí nebo soudní příkaz vydávajícího státu ukládající trest fyzické osobě;

b) „trestem“ každý trest odnětí svobody nebo jakékoliv opatření spojené se zbavením svobody ulo žené na dobu určitou nebo neurčitou na základě trestního řízení v důsledku spáchání trestného činu;

c) „vydávajícím státem“ členský stát, ve kterém byl rozsudek ve smyslu tohoto rámcového rozhodnutí vydán;

d) „vykonávajícím státem“ se rozumí členský stát, kterému byl rozsudek postoupen za účelem jeho uznání a výkonu.

Článek 2

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady, které orgány jsou podle jeho práva p říslušné v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, je-li tento členský stát vydávajícím nebo vykonávajícím státem.

2. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi.

Článek 3

Účel

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovení pravidel, podle nichž členský stát, s cílem usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby, uzná rozsudek a vykoná trest.

2. Toto rámcové rozhodnutí je použitelné, nachází-li se odsouzená osoba ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě.

3. Toto rámcové rozhodnutí se použije pouze na uznávání rozsudků a výkon trestů ve smyslu tohoto rámcového rozhodnutí. Skutečnost, že vedle trestu byla uložena pokuta nebo příkaz ke konfiskaci, které ještě nebyly uhrazeny, vymáhány nebo vykonány, nezamezuje postoupení rozsudku. Uznání a výkon těchto pokut a příkazů ke konfiskaci v jiném členském státě je zalo ženo na nástrojích použitelných mezi členskými státy, zejména na rámcovém rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut a rámcovém rozhodnutí Rady 2005/xxx/SVV ze dne xx.xx.2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

4. Toto rámcové rozhodnutí nemění povinnost ctít základní práva a zachovávat základní právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

Kapitola II

Uznávání rozsudků a výkon trestů

Článek 3a

Kritéria pro postoupení rozsudku a osvědčení jinému členskému státu

1. Za předpokladu, že se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě a za předpokladu, že tato osoba dala svůj souhlas v případech, kdy je to podle článku 5 vy žadováno, lze rozsudek a osvědčení podle článku 4 postoupit jednomu z těchto členských stát ů:

   a) státu státní příslušnosti odsouzené osoby, v němž tato osoba žije; nebo

   b) státu státní příslušnosti, do kterého, ačkoli to není stát v němž žije, bude odsouzená osoba (…) vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení, který je součástí rozsudku, soudního nebo správního rozhodnutí nebo jiného opatření vyplývajícího z rozsudku; nebo

   c) kterémukoli jinému členskému státu, než je stát uvedený v písmenu a) či b), jehož přísl šný orgán souhlasí s postoupením rozsudku a osvědčení uvedenému státu.

1a. K postoupení rozsudku a osvědčení může dojít, pokud je příslušný orgán vydávajícího státu p řesvědčen, po případné konzultaci mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu, že výkon trestu vykonávajícím státem splní účel, jímž je usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby.

2. Před postoupením rozsudku a osvědčení může příslušný orgán vydávajícího státu jakýmkoli vhodným způsobem konzultovat příslušný orgán vykonávajícího státu. Konzultace je povinná v případech podle odst. 1 písm. c). V takových případech příslušný orgán vykonávajícího státu okamžitě informuje vydávající stát o svém rozhodnutí ohledně souhlasu s postoupením rozsudku.

2a. Během těchto konzultací může příslušný orgán vykonávajícího státu předložit příslušnému orgánu vydávajícího státu odůvodněné stanovisko uvádějící, že výkon trestu ve vykonávajícím státu by neposloužil účelu, kterým je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby a úspěšné znovuzačlenění odsouzené osoby do společnosti.
Pokud žádná konzultace neproběhla, může být toto odůvodněné stanovisko předloženo neprodleně po předání rozsudku a osvědčení. Příslušný orgán vydávajícího státu zváží takové stanovisko a rozhodne, zda vezme osvědčení zpět.

3. Vykonávající stát může z vlastního podnětu požádat vydávající stát, aby mu postoupil rozsudek společně s osvědčením. Odsouzená osoba může rovněž požádat příslušné orgány vydávajícího nebo vykonávajícího státu, aby zahájily řízení podle tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě žádostí podaných podle tohoto odstavce nevzniká povinnost vydávajícího státu postoupit rozsudek společně s osvědčením.

4. Při provádění tohoto rámcového rozhodnutí přijmou členské státy opatření, jež zejména zohlední účel usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby, na jehož základě rozhodují jejich příslušné orgány ohledně souhlasu s postoupením rozsudku a osvědčení v p řípadech podle čl. 3a odst. 1 písm. c).

5. Každý členský stát může, buď při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí, nebo později, oznámit generálnímu sekretariátu Rady, že ve vztahu k jiným členským státům, které předlo žily stejné oznámení, není pro postoupení rozsudku a osvědčení jeho předchozí souhlas podle odst. 1 písm. c) vyžadován,

a) pokud odsouzená osoba žije a nejméně 5 let nepřetržitě oprávněně pobývala a uchová si právo na trvalý pobyt v tomto státě nebo
b) pokud má odsouzená osoba státní příslušnost vykonávajícího státu v případech odli šných od odst. 1 písm. a) a b)

V případech uvedených v písmenu a) se právem na trvalý pobyt rozumí, že dotyčná osoba:

- má právo trvalého pobytu v příslušném členském státě v souladu s vnitrostátním právním předpisem provádějícím právo Společenství přijaté na základě článků 18, 40, 44 a 52 Smlouvy o založení Evropského společenství, nebo
- je držitelem platného povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu pro příslušný členský stát v souladu s vnitrostátním právem provádějícím právní předpisy Společenství přijaté na základě článku 63 Smlouvy o založení Evropského společenství, pokud jde o členské státy, na které se tyto právní předpisy Společenství vztahují, nebo v souladu s vnitrostátním právem, pokud jde o členské státy, na které se tyto právní předpisy Spole čenství nevztahují.

Článek 4

Postoupení rozsudku a osvědčení

1. Rozsudek nebo jeho ověřený opis, společně s osvědčením, předává příslušný orgán ve vydávajícím státě přímo příslušnému orgánu ve vykonávajícím státě pomocí jakýchkoli prost ředků zajišťujících možnost ověřit pravost písemného záznamu vykonávajícím státem. Prvopis rozsudku nebo jeho ověřený opis a prvopis osvědčení se na požádání zašlou vykonávajícímu státu. Veškerá úřední sdělení rovněž probíhají přímo mezi uvedenými příslušnými orgány.

2. Osvědčení, jehož jednotný formulář je uveden v příloze A, musí být podepsáno a správnost jeho obsahu ověřena příslušným orgánem vydávajícího státu.

3. Vydávající stát postoupí rozsudek společně s osvědčením vždy jen jednomu vykonávajícímu státu.

4. Není-li příslušný orgán vykonávajícího státu znám příslušnému orgánu vydávajícího státu, provede příslušný orgán vydávajícího státu veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prost řednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě vytvořené společnou akcí Rady 98/428/SVV[5], aby získal informace od vykonávajícího státu.

5. Nemají-li orgány vykonávajícího státu, které obdrží rozsudek společně s osvědčením pravomoc jej uznat a přijmout nezbytná opatření pro jeho výkon, postoupí z moci úřední rozsudek spole čně s osvědčením příslušnému orgánu a uvědomí o tom příslušný orgán vydávajícího státu.

Článek 5

Stanovisko a vyrozumění odsouzené osoby

1. Aniž je dotčen odstavec 1a, rozsudek společně s osvědčením lze postoupit vykonávajícímu státu pro účely jeho uznání a výkonu trestu pouze se souhlasem odsouzené osoby v souladu s právními předpisy vydávajícího státu.

1a. Souhlas odsouzené osoby se nevyžaduje v případech, kdy se rozsudek společně s osvědčením postupuje:

a) státu její státní příslušnosti, ve kterém osoba žije;

b) státu, do kterého bude odsouzená osoba vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženém v rozsudku nebo v soudním nebo správního rozhodnutí nebo na základě jiného opatření vyplývajícího z rozsudku;

c) státu, do kterého tato osoba uprchla nebo se jiným způsobem navrátila z důvodu trestního řízení proti ní ve vydávajícím státě nebo v návaznosti na odsouzení v tomto státě.

---

[5] Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4.

2. Ve všech případech, kdy se osoba ještě nachází ve vydávajícím státě, jí bude umožněno vyjádřit své stanovisko ústně nebo písemně. Pokud to s ohledem na věk odsouzené osoby nebo její fyzický nebo duševní stav vydávající stát považuje za nezbytné, udělí tuto možnost zákonnému zástupci této osoby.

   Stanovisko odsouzené osoby se vezme v úvahu při rozhodování o postoupení rozsudku spole čně s osvědčením. Pokud daná osoba využila možnosti podle tohoto odstavce, bude stanovisko odsouzené osoby předáno vykonávajícímu státu, zejména pro účely čl. 3a odst. 2a. Pokud daná osoba vyjádřila své stanovisko ústně, vydávající stát zajistí, aby byl písemný záznam takového prohlášení k dispozici vykonávajícímu státu.

3. Příslušný orgán vydávajícího státu vyrozumí odsouzenou osobu v jazyce, kterému rozumí, že se rozhodl rozsudek postoupit společně s osvědčením, k čemuž použije jednotného formuláře uvedeného v příloze. Bude-li se odsouzená osoba nacházet v době uvedeného rozhodnutí ve vykonávajícím státě, zašle se tento formulář vykonávajícímu státu, který bude danou osobu pat řičně informovat.

4. Odstavec 1a písm. a) se nepoužije ve vztahu k Polsku jakožto vydávajícímu nebo vykonávajícímu státu v případech, kdy byl rozsudek vydán před uplynutím pěti let od data uvedeného v čl. 21 odst. 1. Polsko může kdykoli oznámit generálnímu sekretariátu Rady, že této odchylky již nebude nadále využívat.

Článek 6

(...)

Článek 7

Oboustranná trestnost

2. Jestliže za následující trestné činy lze ve vydávajícím státě uložit trest odnětí svobody nebo opatření spojené se zbavením svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tří let, jak jsou tyto činy vymezeny právem vydávajícího státu, rozsudek se uzná a uložený trest vykoná podle podmínek tohoto rámcového rozhodnutí a bez ověření oboustranné trestnosti:
   - účast na zločinném spolčení,
   - terorismus,
   - obchod s lidmi,
   - pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
   - nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
   - nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
   - korupce,
   - podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,[6]
   - praní výnosů z trestné činnosti,
   - padělání měny včetně eura,

[6] Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

– počítačová trestná činnost,

– trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,

– napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,

– vražda, těžké ublížení na zdraví,

– nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,

– únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,

– rasismus a xenofobie,

– organizovaná nebo ozbrojená loupež,

– nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,

– podvod,

– vydírání a vymáhání peněz za ochranu,

– výroba padělků a nedovolených napodobenin,

– padělání veřejných listin a obchodování s nimi,

– padělání platebních prostředků,

– nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,

– nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,

– obchod s odcizenými vozidly,

– znásilnění,

– žhářství,

– trestné činy, jejichž stíhání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,

– únos letadla nebo plavidla,

– sabotáž.

2. Rada může kdykoli po konzultaci s Evropským parlamentem na základě podmínek stanovených v čl. 39 odst. 1 Smlouvy jednomyslně rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 1. Rada přezkoumá s přihlédnutím ke zprávě, která jí bude předložena podle čl. 21 odst. 4 tohoto rámcového rozhodnutí, zda by měl být tento seznam rozšířen nebo pozměněn.

3. U jiných trestných činů, než na které se vztahuje odstavec 1, může vykonávající stát podmínit uznání rozsudku a výkon trestu tím, že se rozsudek týká činů, které jsou rovněž trestnými činy podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo na popisu trestného činu.

4. Při přijetí rámcového rozhodnutí nebo později může každý členský stát uvést v prohlášení, které sdělí generálnímu tajemníkovi Rady, že nebude uplatňovat odstavec 1. Toto prohlášení lze kdykoli stáhnout. Tato prohlášení nebo stažení prohlášení se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 8

Uznání rozsudku a výkon trestu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu uzná rozsudek postoupený v souladu s článkem 3a a postupem podle článku 4 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro výkon trestu, nerozhodne-li se uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu stanovených v článku 9.

2. Je-li daný trest neslučitelný s právem vykonávajícího státu z hlediska jeho délky, může příslu šný orgán vykonávajícího státu rozhodnout o úpravě trestu pouze pokud uvedený trest překra čuje maximální trest stanovený za obdobné trestné činy jeho vnitrostátním právem. Upravený trest nesmí být nižší než maximální trest stanovený za obdobné trestné činy právem vykonávajícího státu.

3. Je-li daný trest neslučitelný s právem vykonávajícího státu z hlediska své povahy, může jej p říslušný orgán tohoto státu upravit podle trestu nebo opatření stanoveného pro obdobné trestné činy v jeho vlastním právu. Takový trest nebo opatření musí co nejvíce odpovídat trestu uloženému ve vydávajícím státě; to znamená, že trest nelze převést na peněžitý trest.

4. Upraveným trestem se nesmí trest uložený ve vydávajícím státě ani ztížit z hlediska jeho povahy či délky.

Článek 9

Důvody k odmítnutí uznání a výkonu rozsudku

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek a vykonat trest pokud:

   a) osvědčení stanovené v článku 4 není úplné nebo zjevně neodpovídá rozsudku a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené vykonávajícím orgánem;

ab) nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 3a odst. 1;

ac) výkon trestu by byl v rozporu se zásadou překážky věci pravomocně rozhodnuté;

b) v některém z případů podle čl. 7 odst. 3 a, učinil-li vykonávající stát prohlášení podle čl. 7 odst. 4, v případě uvedeném v čl. 7 odst. 1, se rozsudek týká činů, které by podle práva vykonávajícího státu nebyly trestným činem; pokud se však rozsudek týká da ňových, celních a devizových věcí, nesmí být jeho výkon odmítnut z toho důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně nebo poplatku ani neobsahují stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právní předpisy vydávajícího státu;

c) je výkon trestu podle práva vykonávajícího státu promlčen

cb) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu, která znemožňuje výkon trestu;

d) byl trest uložen osobě, která podle práva vykonávajícího státu dosud nemohla být z d ůvodu svého věku trestně odpovědná za činy, pro něž byl rozsudek vynesen;

e) v okamžiku, kdy příslušný orgán vykonávajícího státu obdržel rozsudek, zbývalo do úplného výkonu trestu méně než šest měsíců;

f) byl rozsudek vynesen v nepřítomnosti, ledaže se v osvědčení uvádí, že dotčená osoba byla obeslána osobně nebo vyrozuměna prostřednictvím příslušného zástupce stanoveného podle vnitrostátních právních předpisů vydávajícího státu, o době a místu konání řízení, které vedlo k vynesení rozsudku v nepřítomnosti, anebo dotčená osoba dala příslušnému orgánu najevo, že rozsudek nenapadne;

g) vykonávající stát před přijetím rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 1 podá žádost v souladu s čl. 14 odst. 3 a vydávající stát nedá v souladu s čl. 14 odst. 2 písm. g) souhlas s tím, aby byla dotčená osoba stíhána, odsouzena nebo jinak zbavena svobody ve vykonávajícím státě za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána, a kterého se dopustila před svým předáním;

h) (...)

i) uložený trest zahrnuje opatření psychiatrické či zdravotní péče nebo jiné opatření spojené se zbavením svobody, které, aniž je dotčen čl. 8 odst. 3, nemůže být vykonáno vykonávajícím státem v souladu s právním či zdravotnickým systémem tohoto státu.

j) rozsudek se týká trestných činů, které jsou podle práva vykonávajícího státu považovány za činy, které byly spáchány zcela nebo z větší či podstatné části na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území.

1a. Jakékoliv rozhodnutí podle odst. 1 písm. j) tohoto článku týkající se trestných činů, které jsou částečně spáchány na území vykonávajícího státu nebo na místě rovnocenném jeho území, p řijme příslušný orgán uvedený v odstavci 2 za výjimečných okolností a na základě svého individuálního posouzení případu, přičemž zváží zvláštní okolnosti případu a zejména otázku, zda se hlavní nebo podstatná část předmětného jednání odehrála ve vydávajícím státě.

2. Dříve, než se příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, konzultuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), ab), ac), f), i) a j) vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných doplňujících informací.

Článek 9a

Částečné uznání a výkon

1. Pokud by mohl příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodnout o částečném uznání rozsudku nebo výkonu trestu, může předtím, než rozhodne o odmítnutí rozsudku a vykonání celého trestu, konzultovat příslušný orgán vydávajícího státu za účelem dosažení dohody podle odstavce 2.

2. Příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se mohou v jednotlivých případech dohodnout na částečném uznání a výkonu trestu v souladu s podmínkami, které stanoví, pokud to nezpůsobí prodloužení délky trestu. Pokud k takové dohodě nedojde, vezme se osvědčení zpět.

Článek 9b

Odklad uznání rozsudku

Uznání rozsudku lze ve vykonávajícím státě odložit v případě, že osvědčení stanovené v článku 4 není úplné nebo zjevně neodpovídá rozsudku, a to do doby, než bude v přiměřené lhůtě stanovené vykonávajícím státem doplněno nebo opraveno.

Článek 10

Rozhodnutí o výkonu trestu a lhůty

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu musí co nejrychleji rozhodnout, zda uzná rozsudek a vykoná trest, a musí o tom vyrozumět vydávající stát, včetně informací o jakémkoli rozhodnutí o úpravě trestu v souladu s čl. 8 odst. 2 a 3.

1a. Pokud neexistuje důvod k odkladu podle článku 9a nebo čl. 18a odst. 3, musí být pravomocné rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu přijato ve lhůtě 90 dnů od obdržení rozsudku a osvědčení.

2. Pokud nebude ve výjimečných případech pro příslušný orgán vykonávajícího státu z praktických důvodů možné, aby dodržel lhůtu stanovenou v odstavci 1a, neprodleně o tom informuje jakýmkoli způsobem příslušný orgán vydávajícího státu s uvedením důvodů k odkladu a odhadované doby, jíž bude zapotřebí k přijetí pravomocného rozhodnutí.

Článek 10a

Zpětvzetí osvědčení

Dokud nebyl ve vykonávajícím státě zahájen výkon trestu, může vydávající stát vzít od tohoto státu osvědčení zpět, přičemž uvede důvody, které ho k tomu vedly. Po zpětvzetí osvědčení již vykonávající stát trest nevykoná.

Článek 10b

Předběžné zadržení

V případech, kdy se osoba nalézá ve vykonávajícím státě, může na žádost vydávajícího státu vykonávající stát před obdržením rozsudku a osvědčení nebo před rozhodnutím o uznání rozsudku a výkonu trestu zadržet odsouzenou osobu nebo přijmout jakékoli jiné opatření k zajištění toho, že odsouzená osoba zůstane na jeho území až do rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu. Doba strávená v zadržení nebo ve vazbě podle tohoto odstavce nesmí vést k prodloužení délky trestu.

Článek 11

Předání osob

1. Jestliže se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím státě, musí být tato osoba předána do vykonávajícího státu ve lhůtě, na které se příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu dohodnou a nejpozději do 30 dní od vydání pravomocného rozhodnutí vykonávajícího státu o uznání rozsudku a výkonu trestu.

2. (...)

3. Jestliže předání osoby ve lhůtě stanovené v odstavci 1 brání nepředvídané okolnosti, příslušné orgány vydávajícího a vykonávajícího státu se neprodleně vzájemně kontaktují. Předání se musí uskutečnit co nejdříve poté, co tyto okolnosti pominuly. Příslušný orgán vydávajícího státu o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán vykonávajícího státu a dohodnou se na nové lhůtě pro předání. V tomto případě se předání uskuteční do 10 dnů od takto sjednaného data.

4. (...)

Článek 12

Průvoz

1. Každý členský stát povolí v souladu se svými právními předpisy průvoz odsouzené osoby přes své území k předání do vykonávajícího státu, pokud mu byla společně se žádostí o průvoz zaslána vydávajícím státem kopie osvědčení uvedeného v článku 4. Žádost o průvoz a osvěd čení lze zasílat jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu. Na žádost členského státu, který má povolit průvoz, poskytne vydávající stát překlad osvědčení do jednoho z jazyků, jež se uvedou v žádosti, které členský stát, který má umožnit průvoz, p řijímá.

1a. Po obdržení žádosti o povolení průvozu informuje členský stát, který je o provedení průvozu žádán, vydávající stát, pokud nemůže zaručit, že odsouzená osoba nebude na jeho území stíhána nebo, s výhradou ustanovení předchozího odstavce, zadržena nebo jiným způsobem omezena ve své svobodě pro trestný čin spáchaný před opuštěním území vydávajícího státu nebo pro trest uložený před opuštěním tohoto území. V tomto případě může vydávající stát vzít svoji žádost zpět.

2. Členský stát průvozu sdělí stejným postupem své rozhodnutí, které přijme přednostně, nejpozd ěji do jednoho týdne ode dne, kdy obdržel žádost. Takové rozhodnutí může být odloženo, dokud nebude členskému státu průvozu doručen překlad, je-li takový překlad podle odstavce 1 vyžadován.

2a. Členský stát požádaný o povolení průvozu může odsouzenou osobu zbavit svobody pouze po dobu nezbytnou k průvozu přes jeho území.

3. Žádost o průvoz není nutná, jedná-li se o leteckou přepravu bez plánovaného mezipřistání. Dojde-li však k neplánovanému přistání, poskytne vydávající stát informace uvedené v odstavci 1 do 72 hodin.

Článek 13

Právo rozhodné pro výkon

1. Výkon trestu se řídí právem vykonávajícího státu. Pouze orgány vykonávajícího státu jsou p říslušné rozhodovat s výhradou odstavců 2 a 3 o postupech pro výkon a stanovit veškerá s tím související opatření, včetně důvodů pro předčasné nebo podmínečné propuštění.

2. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě započítá celou dobu odnětí svobody, která již byla vykonána v souvislosti s trestem, pro který byl rozsudek vydán, do celkové doby odnětí svobody, která má být vykonána.

3. Příslušný orgán vykonávajícího státu informuje na žádost příslušný orgán vydávajícího státu o platných ustanoveních o možném předčasném nebo podmínečném propuštění. Vydávající stát může souhlasit s použitím takových ustanovení nebo může vzít osvědčení zpět.

4. Členské státy mohou stanovit, že jakékoli rozhodnutí o předčasném nebo podmínečném propušt ění může rovněž zohlednit ustanovení vnitrostátních právních předpisů uvedená vydávajícím státem, na jejichž základě má osoba po určité době právo na předčasné nebo podmínečné propu štění.

Článek 14

Zásada speciality

1. Osobu, která byla předána do vykonávajícího státu na základě tohoto rámcového rozhodnutí, nelze stíhat, odsoudit nebo jinak zbavit svobody za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla p ředána a kterého se dopustila před svým předáním.

2. Odstavec 1 se nepoužije v těchto případech:

   a) neopustila-li osoba území vykonávajícího státu ve lhůtě 45 dnů od svého konečného propuštění, i když k tomu měla příležitost, nebo vrátila-li se na toto území poté, co je opustila;

b) trestný čin nelze potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody;

c) trestní řízení nevede k uplatnění opatření omezujícího osobní svobodu;

d) osobě by mohl být uložen trest nebo opatření, které není spojené se zbavením svobody, zejména peněžitý trest nebo opatření namísto tohoto trestu, i když tento trest nebo opat ření mohou vést k omezení její osobní svobody;

e) jestliže osoba souhlasila s předáním;

f) pokud se osoba po svém předání výslovně vzdala nároku na zásadu speciality, pokud jde o určité trestné činy spáchané před jejím předáním. Prohlášení o vzdání se nároku musí být učiněno před příslušnými soudními orgány vykonávajícího státu a zaznamenáno do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Prohlášení o vzdání se tohoto nároku musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že ho tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má tato osoba právo na právního zástupce;

g) v jiných případech než jak je uvedeno výše v písmenech a) až f), jestliže vydávající stát dá souhlas v souladu s odstavcem 3.

3. Žádost o souhlas se předá příslušnému orgánu vydávajícího státu společně s údaji uvedenými v čl. 8 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV a s překladem podle čl. 8 odst. 2 uvedeného rozhodnutí. Souhlas se udělí, pokud by vznikla povinnost předání podle uvedeného rámcového rozhodnutí. Rozhodnutí musí být přijato nejpozději do 30 dnů od obdržení žádosti. V případech uvedených v článku 5 uvedeného rámcového rozhodnutí musí vykonávající stát poskytnout stanovené záruky.

Článek 15

Amnestie, milost, přezkum rozsudku

1. Amnestii nebo milost může udělit vydávající i vykonávající stát.

2. Pouze vydávající stát může rozhodnout o žádosti o přezkum rozsudku, jímž se ukládá trest, který se má vykonat podle tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 16

Informace od vydávajícího státu

1. Příslušný orgán vydávajícího státu neprodleně uvědomí příslušný orgán vykonávajícího státu o každém rozhodnutí nebo opatření, v jehož důsledku přestává být trest vykonatelný ihned anebo po určitou dobu.

2. Příslušný orgán vykonávajícího stát ukončí výkon trestu, jakmile jej o tomto rozhodnutí nebo opatření příslušný orgán vydávajícího státu uvědomí.

Článek 17

Informace od vykonávajícího státu

1. Příslušný orgán vykonávajícího státu uvědomí bez odkladu způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu příslušný orgán vydávajícího státu:

   a) o předání rozsudku a osvědčení příslušnému orgánu odpovědnému za jeho výkon podle čl. 4 odst. 5;

   aa) o skutečnosti, že v praxi je nemožné trest vykonat z toho důvodu, že po předání osvědčení a rozsudku vykonávajícímu státu nelze odsouzenou osobu na území vykonávajícího státu nalézt, takže v tomto případě nemá vykonávající stát povinnost trest vykonat;

   ab) o pravomocném rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu včetně jeho data;

   b) o každém rozhodnutí odmítnout uznat rozsudek a vykonat trest podle článku 9 společně s důvody tohoto rozhodnutí;

   c) o každém rozhodnutí o úpravě trestu podle čl. 8 odst. 2 nebo 3 společně s důvody tohoto rozhodnutí;

d) o jakémkoli rozhodnutí odmítnout výkon trestu z důvodů uvedených v čl. 15 odst. 1 společně s důvody tohoto rozhodnutí;

e) o počátku a konci doby podmínečného propuštění, je-li tak uvedeno v osvědčení vydávajícím státem;

f) o útěku odsouzené osoby z výkonu trestu před jeho ukončením;

g) o výkonu trestu neprodleně po jeho ukončení.

Článek 18

Důsledky předání odsouzené osoby

1. S výhradou odstavce 2 nesmí vydávající stát ve výkonu trestu pokračovat, jakmile se začalo s jeho výkonem ve vykonávajícím státě.
2. Právo na výkon trestu přechází zpět na vydávající stát poté, co jej vykonávající stát uvědomí o částečném nedokončení výkonu trestu podle čl. 17 odst. 1 písm. f).

Článek 18a

Jazyky

1. Osvědčení, jehož jednotný formulář je uveden v příloze, musí být přeloženo do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu. Každý členský stát může v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které bude uloženo v generálním sekretariátu Rady, že bude přijímat překlad do jednoho nebo více dalších ú ředních jazyků orgánů Unie.

2. S výhradou odstavce 3 níže se nevyžaduje žádný překlad rozsudku.

3. Každý členský stát může v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později v prohlášení uloženém u generálního sekretariátu Rady uvést, že může, jako vykonávající stát, bezodkladně po obdržení rozsudku a osvědčení požádat, pokud shledává obsah osvědčení nedostatečným pro rozhodnutí o výkonu trestu, aby byl rozsudek nebo jeho podstatné části doplněn překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo do jednoho nebo více jiných úředních jazyků orgánů Unie. Taková žádost je učiněna po konzultaci, je-li to třeba, mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu za účelem označení podstatných částí rozsudků, které mají být přeloženy.

   Rozhodnutí o uznání rozsudku a výkonu trestu může být odloženo až do doby, než byl vydávajícím státem předán překlad vykonávajícímu státu, nebo než byl překlad obdržen, rozhodne-li se vykonávající stát přeložit rozsudek na vlastní náklady.

Článek 19

Náklady

Náklady vyplývající z uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí, s výjimkou nákladů na předání osoby do vykonávajícího státu a nákladů vzniklých výlučně na výsostném území vydávajícího státu, nese vykonávající stát.

Článek 19a

Výkon trestů v návaznosti na evropský zatýkací rozkaz

Aniž je dotčeno rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV použijí se obdobně ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí na výkon trestů, jsou-li slučitelné s ustanoveními podle rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, v případech, kdy se členský stát zavázal vykonat trest v případech podle čl. 4 odst. 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, nebo v případech, kdy podle čl. 5 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV uložil podmínku, že osoba musí být navrácena k výkonu trestu do dotyčného členského státu, aby se vyloučila beztrestnost dotyčné osoby.

Kapitola III

Závěrečná ustanovení

Článek 20

Vztahy k jiným dohodám a ujednáním

1. Aniž je dotčeno jejich použití mezi členskými státy a třetími státy a jejich přechodné použití podle článku 20a, nahrazuje toto rámcové rozhodnutí od [datum bude vloženo] odpovídající ustanovení následujících úmluv, které se použijí na vztahy mezi členskými státy:

   - Evropská úmluva o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 a její dodatkový protokol ze dne 18. prosince 1997;
   - Evropská úmluva o mezinárodní platnosti trestních rozsudků ze dne 28. května 1970;
   - Hlava III, kapitola 5 Úmluvy ze dne 19. června 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích;
   - Úmluva mezi členskými státy Evropských společenství o výkonu cizích trestních rozsudk ů ze dne 13. listopadu 1991.

2. Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání platné v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí, pokud tyto dohody nebo ujednání umož ňují prohloubit nebo rozšířit cíle tohoto rámcového rozhodnutí a pokud pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy výkonu trestů.

3. Členské státy mohou po vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo ujednání umožňují rozší ření nebo větší rozsah ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí a napomáhají zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro výkon trestů.

4. Do tří měsíců od vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost oznámí členské státy Radě a Komisi stávající dohody a ujednání uvedené v odstavci 2, které si přejí nadále uplatňovat. Členské státy rovněž oznámí Radě a Komisi do tří měsíců od jejich podpisu jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 3.

Článek 20a

Přechodná ustanovení

1. Žádosti obdržené před datem uvedeným v čl. 21 odst. 1 se i nadále řídí stávajícími právními nástroji o předávání odsouzených osob. Žádosti obdržené po tomto datu se řídí předpisy, které p řijmou členské státy k provedení tohoto rámcového rozhodnutí.

2. Členský stát však může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí Radou učinit prohlášení, že v p řípadech, kdy bylo vydáno pravomocné rozhodnutí přede dnem, který stanoví, bude jako vydávající či vykonávající stát nadále využívat stávající právní nástroje pro předávání odsouzených osob používané před datem uvedeným v čl. 21 odst. 1. Pokud bylo učiněno takové prohlášení, použijí se tyto nástroje v daných případech ve vztahu ke všem ostatním členským stát ům bez ohledu na to, zda tyto státy učinily stejné prohlášení.Toto datum nemůže být pozdější ne ž …[*]. Uvedené prohlášení bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Prohlá šení lze kdykoli odvolat.

3. (…)

Článek 21

Provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do ….. [*].

2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě zprávy vypracované Komisí s využitím těchto informací ověří Rada nejpozději do … [**]do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

---

[*] Tři roky ode dne vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost.

[*] Tři roky ode dne vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost.

[**] Čtyři roky ode dne vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost.

3. Generální sekretariát Rady sdělí členským státům a Komisi prohlášení a oznámení učiněná podle čl. 3a odst. 5 a čl. 18a odst. 1 nebo 3.

3a. Aniž je dotčen čl. 35 odst. 7 Smlouvy, členský stát, který měl opakované těžkosti při provádění článku 19a tohoto rámcového rozhodnutí, jež nebyly vyřešeny prostřednictvím dvoustranných konzultací, informuje o těchto těžkostech Radu a Komisi. Komise na základě těchto informací a jakýchkoli jiných jí dostupných informací vypracuje zprávu doplněnou podněty, které může považovat za vhodné, za účelem vyřešení těchto těžkostí.

4. Do ... [*] vypracuje Komise na základě obdržených informací zprávu společně s podněty, které pokládá za vhodné. Rada na základě jakékoli (…) zprávy a podnětu Komise přezkoumá zejména článek 19a s ohledem na to, zda by měl být nahrazen konkrétnějšími ustanoveními.

Článek 22

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda *nebo* předsedkyně

[*] Pět let ode dne vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost.

OSVĚDČENÍ

uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutí Rady …../…../SVV[+]

o provádění zásady vzájemného uznávání rozsudků ve věcech trestních, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii[12]

a)

* Vydávající stát:
* Vykonávající stát:

b) Soud, který vydal pravomocný rozsudek ukládající trest:

Úřední název:

Rozsudek byl vynesen dne (uveďte datum: dd-mm-rrrr):

Rozsudek nabyl právní moci dne (uveďte datum: dd-mm-rrrr):

Číslo jednací rozsudku (je-li k dispozici):

c) Informace ohledně orgánu, který může být kontaktován v případě dotazu souvisejícího s tímto osvědčením

1. Druh orgánu: Zaškrtněte prosím příslušnou rubriku:

□ Ústřední orgán

□ Soud

□ Jiný orgán

[+] Úř. věst.: vložte prosím číslo tohoto rámcového rozhodnutí.

[12] „Toto osvědčení musí být vyhotoveno v jednom z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo v jiném jazyce, který je pro tento stát přijatelný, nebo musí být do takových jazyků přeloženo.“

2. Kontaktní údaje orgánu uvedeného v bodě 1. výše:

Úřední název:

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (národní směrové číslo)
Č. faxu: (číslo země) (národní směrové číslo)
E-mailová adresa (je-li k dispozici):

3. Jazyky, v nichž lze s tímto orgánem komunikovat:

4. Kontaktní údaje o osobě nebo osobách, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu rozsudku nebo dohody o postupech předávání (jméno a příjmení, titul/funkce, tel. č., č. faxu, e-mailová adresa, jsou-li odlišné od bodu 2:

d) [vypuštěno]

e) [vypuštěno]

f) Údaje o osobě, které byl trest uložen:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případné přezdívky:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici):

Datum narození:

Místo narození:

Poslední známé adresy / místa pobytu:

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):

Odsouzená osoba se nachází:

□ ve vydávajícím státě a má být předána do vykonávajícího státu.

□ ve vykonávajícím státě, ve kterém má proběhnout výkon rozsudku.

Dodatečné informace, jež mají být případně poskytnuty, jsou-li k dispozici:

1. Fotografie a otisky prstů osoby nebo kontaktní údaje o osobě, na kterou se lze obrátit v případě potřeby těchto informací:

2. Typ a číslo průkazu totožnosti nebo cestovního pasu odsouzené osoby:

3. Typ a číslo povolení k pobytu odsouzené osoby:

.....

4. Jiné příslušné informace o rodinných, sociálních nebo profesních vazbách na vykonávající stát:

g) Žádost vydávajícího státu o předběžné zadržení (v případě, že se odsouzená osoba nachází ve vykonávajícím státě):

□ Vydávající stát žádá vykonávající stát o zadržení odsouzené osoby, nebo o přijetí jakéhokoli jiného opatření, které zajistí, že odsouzená osoba zůstane na jeho území, než bude rozhodnuto uznat a vykonat trest.

□ Vydávající stát již požádal vykonávající stát o zadržení odsouzené osoby, nebo o přijetí jakéhokoli jiného opatření, které zajistí, že odsouzená osoba zůstane na jeho území, než bude rozhodnuto uznat a vykonat trest. Uveďte prosím název orgánu ve vykonávajícím státě, který přijal rozhodnutí o zadr žení dané osoby (pokud bylo takové rozhodnutí přijato a je-li tento název k dispozici)

.....

.....

.....

.....

h) Vztah k jakémukoli dřívějšímu evropskému zatýkacímu rozkazu:

☐ EZR byl vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření a vykonávající členský stát se zavazuje vykonat trest nebo ochranné opatření podle čl. 4 odst. 6 rámcového rozhodnutí o EZR).

Datum vydání EZR a, je-li k dispozici, číslo jednací:

Název orgánu, který EZR vydal:
Datum vydání rozhodnutí o výkonu trestu a, je-li k dispozici, číslo jednací:

Název orgánu, který vydal rozhodnutí o výkonu trestu:

☐ EZR byl vydán za účelem stíhání osoby, která je státním příslušníkem nebo pobývá ve vykonávajícím státě a vykonávající stát vydal tuto osobu za podmínky, že tato osoba bude navrácena do vykonávajícího státu za účelem výkonu trestu odnětí svobodu nebo ochranného opatření jí uloženého ve vydávajícím členském státě (čl. 5 odst. 3 rámcového rozhodnutí o EZR).
Datum vydání rozhodnutí o předání osoby:
Název orgánu, který vydal rozhodnutí o vydání:.....
Číslo jednací rozhodnutí, je-li k dispozici:
Datum vydání osoby, je-li k dispozici: .

i) Důvody pro postoupení rozsudku a osvědčení (jestliže-byla vyplněna rubrika h), není třeba vyplňovat tuto rubriku):

Rozsudek a osvědčení jsou postoupeny vykonávajícímu státu, neboť vydávající orgán je přesvědčen o tom, že výkon trestu ve vykonávajícím státě splní účel, jímž je usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby a:

☐ □ a) Vykonávající stát je státem státní příslušnosti odsouzené osoby, v němž tato osoba žije.

☐ b) Vykonávající stát je státem státní příslušnosti odsouzené osoby, do nějž bude odsouzená osoba vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení, který je součástí rozsudku, soudního nebo správního rozhodnutí nebo jiného opatření vyplývajícího z rozsudku. Není-li příkaz k vyhoštění nebo vypovězení součástí rozsudku, uveďte prosím název orgánu, který příkaz vydal, den vydání a je-li k dispozici, číslo jednací:.....

☐ c) Vykonávajícím státem je stát odlišný od státu uvedeného pod písm. a) nebo b), jehož příslušné orgány daly souhlas k postoupení rozsudku a osvědčení tomuto státu.

☐ d) Vykonávající stát podal oznámení podle čl. 3a odst. 5 rámcového rozhodnutí a:

□ je potvrzeno, že dle poznatků příslušného orgánu vydávajícího státu odsouzená osoba oprávněně nepřetržitě pobývá přinejmenším po dobu pěti let ve vykonávajícím státě a uchová si právo na trvalý pobyt v tomto státě,

nebo

□ je potvrzeno, že odsouzená osoba je státním příslušníkem vykonávajícího státu.

j) Rozsudek ukládající trest:

1. Tento rozsudek se vztahuje celkem na …. trestných činů.

Shrnutí skutečností a popis okolností, za nichž byl(y) spáchán(y) trestný čin (trestné činy), včetně doby a místa; a povaha účasti odsouzené osoby:

Povaha a právní klasifikace trestného činu nebo trestných činů a použitelná ustanovení právního předpisu, na jejichž základě byl rozsudek vydán:

2. Zaškrtněte vhodnou rubriku nebo rubriky, pokud trestný čin nebo trestné činy uvedené v bodě 1 představují podle práva vydávajícího státu jeden nebo více následujících trestných činů, za ně ž lze uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odn ětím osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně 3 roky:

- ☐ účast na zločinném spolčení,
- ☐ terorismus,
- ☐ obchod s lidmi,
- ☐ pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- ☐ nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- ☐ nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- ☐ korupce,
- ☐ podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- ☐ praní výnosů z trestné činnosti,
- ☐ padělání měny včetně eura,

- ☐ počítačová trestná činnost,
- ☐ trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- ☐ napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,
- ☐ vražda, těžké ublížení na zdraví,
- ☐ nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- ☐ únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- ☐ rasismus a xenofobie,
- ☐ organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- ☐ nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- ☐ podvod,
- ☐ vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- ☐ výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- ☐ padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- ☐ padělání platebních prostředků,
- ☐ nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- ☐ nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- ☐ obchod s odcizenými vozidly,
- ☐ znásilnění,
- ☐ žhářství,
- ☐ trestné činy spadající do příslušnosti Mezinárodního trestního soudu,
- ☐ únos letadla nebo plavidla,
- ☐ sabotáž.

3. Jestliže bod 2 zcela nepokrývá trestný čin nebo činy uvedené v bodě 1 výše, nebo jestliže je rozsudek nebo osvědčení postoupeno do členského státu, který prohlásil, že ověří oboustrannou trestnost (čl. 7 odst. 4 rámcového rozhodnutí), uveďte úplný popis daného trestného činu nebo trestných činů:

4. [vypuštěno]

k) Informace o rozsudku ukládajícím trest:

1. Uveďte, byl-li rozsudek vyhlášen v nepřítomnosti:

☐ Ne, nebyl.

☐ Ano, byl. Potvrzujeme, že

☐ daná osoba byla informována osobně nebo prostřednictvím zástupce příslušného podle vnitrostátního práva vydávajícího státu o době a místě konání řízení, které vedlo k vyhlášení rozsudku v nepřítomnosti, nebo

☐ tato osoba informovala příslušný orgán, že v daném případě rozhodnutí nenapadne.

2. Údaje o délce trestu:

2.1. Celková délka trestu (ve dnech):

2.2. Úplná délka trestu omezení osobní svobody, která již byla vykonána v souvislosti s trestem, kterého se týká vydaný rozsudek (ve dnech): **.....**

ke dni (…) (uveďte datum, kdy byl výpočet proveden: dd-mm-rrrr) **.....**

2.3. Počet dní, které mají být odečteny od celkové délky trvání trestu na základě jiných důvodů, než je důvod uvedený v bodě 2.2. (např. amnestie, milosti nebo zmírnění trestu atd. již udělené ohledně tohoto trestu): ....., ke dni (uveďte datum, kdy byl výpočet proveden: dd-mm-rrrr).....

2.4. Datum uplynutí trestu ve vydávajícím státě:

☐ Nepoužije se, neboť osoba není v současnosti ve výkonu trestu odnětí svobody.

☐ Osoba je v současnosti ve výkonu trestu odnětí svobody a trest by byl, v souladu s právem vydávajícího státu, zcela vykonán ke dni (uveďte datum: dd-mm-rrrr)[13]:

3. Druh trestu:

☐ trest odnětí svobody

☐ opatření spojené se zbavením svobody (prosím upřesněte):

.....

[13] *„Prosím zde uveďte datum, ke kterému by byl trest zcela vykonán (bez ohledu na možnosti jakéhokoli předčasného nebo podmínečného propuštění), pokud by osoba měla zůstat ve vydávajícím státě.“*

l) Informace související s předčasným nebo podmínečným propuštěním:

1. Podle právních předpisů vydávajícího státu má odsouzená osoba právo na předčasné nebo podmínečné propuštění

po vykonání:

☐ poloviny trestu

☐ dvou třetin trestu

☐ jiné části trestu (prosím uveďte):

2. Vydávající orgán žádá, aby byl informován o:

☐ platných ustanoveních práva vykonávajícího státu týkajících se předčasného nebo podmínečného propuštění odsouzené osoby;

☐ počátku a konci doby předčasného nebo podmínečného propuštění.

m) Stanovisko dotyčné osoby:

1. ☐ Osobu nebylo možno vyslechnout, protože tato osoba se již nachází ve vykonávajícím státě.

2. ☐ Dotyčná osoba se nachází ve vydávajícím státě a:

a) ☐ Osoba požádala o předání rozsudku a osvědčení

☐ Osoba souhlasila s předáním rozsudku a osvědčení

☐ Osoba nesouhlasila s předáním rozsudku a osvědčení

(uveďte důvody, které dotyčná osoba uvedla):

b) ☐ Je připojeno stanovisko odsouzené osoby.

☐ Stanovisko odsouzené osoby již bylo předáno vykonávajícímu státu dne

(uveďte datum: dd-mm-rrrr):

n) Jiné okolnosti významné pro daný případ (nepovinné údaje)…….

.....

.....

.....

....

o) Závěrečné informace

Znění rozsudku (rozsudků) je přiloženo k osvědčení[14].

Podpis orgánu vydávajícího osvědčení nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah tohoto osvědčení odpovídá skutečnosti

.....

.....

Jméno:

.....

Postavení (hodnost/stupeň):

.....

Dne:

.....

(Popřípadě) úřední razítko

[14] *„Vydávající orgán musí připojit všechny rozsudky týkající se dané věci, které jsou nezbytné pro obdržení veškerých informací ohledně pravomocného trestu, jež má být vykonán. Může být rovněž připojen jakýkoli překlad rozsudku (rozsudků), který je k dispozici.*

OZNÁMENÍ ODSOUZENÉ OSOBĚ

Tímto se vám oznamuje rozhodnutí ..... (příslušného orgánu vydávajícího státu) o předání rozsudku ..... (příslušného soudu vydávajícího státu)
ze dne ……. (datum vydání rozsudku) …….. (číslo jednací, je-li k dispozici)
……..(vykonávajícímu státu) pro účely uznání a výkonu trestu, který tento rozsudek ukládá, podle vnitrostátního práva, kterým se provádí rámcové rozhodnutí Rady (...../...../SVV) ze dne (....)[15] o provádění zásady vzájemného uznávání rozsudků ve věcech trestních, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii, Úř. věst.....

Výkon trestu se bude řídit právem ..... (vykonávajícího státu). Orgány vykonávajícího státu jsou příslušné rozhodovat o postupech pro výkon a stanovit veškerá s tím související opatření, včetně důvodů pro předčasné nebo podmínečné propuštění.

Příslušný orgán ..... (vykonávajícího státu) musí od celkové doby výkonu trestu odnětí svobody odečíst již vykonanou část trestu odnětí svobody související s uvedeným odsouzením. Úpravu trestu příslušným orgánem ..... (vykonávajícího státu) lze provést pouze tehdy, je-li v rozporu s právem tohoto státu, pokud jde o jeho délku nebo povahu. Upraveným trestem se nesmí ztížit trest uložený ve …… (vydávajícím státě), z hlediska jeho povahy či délky.

_____

[15] Úř. věst.: vložte prosím číslo a datum tohoto rámcového rozhodnutí.

Následující prohlášení Rady je zařazeno vzhledem k účelu společenské rehabilitace tohoto rámcového rozhodnutí:

Uvědomujíc si, že úspěšná rehabilitace odsouzené osoby ve státě, ke kterému má tato osoba nejt ěsnější vazby, je základním účelem tohoto rámcového rozhodnutí, jak je výslovně uvedeno v článku 3 a potvrzeno v preambuli, a souhlasíc s tím, že vzhledem ke vzájemné důvěře členských států není potřeba zavedení dodatečného důvodu pro odmítnutí v případě rozsudku, který by byl v rozporu s účelem společenské rehabilitace, Rada zdůrazňuje, že tento účel by měl být prvo řadým hlediskem pokaždé, kdy bude vydávající členský stát rozhodovat o potřebě postoupení rozsudku a osvědčení vykonávajícímu státu.